

فعل «آتی، بُوتی» فعل مزید ثلاثی به معنای «داد، می‌دهد» است؛ بنابراین ترجمه صحیح عبارت چنین است: «به شما از نزد خودش آرامشی می‌دهد!»

نکته مهم درسی:

«آتی، بُوتی»: آمد، می‌آید / «آتی، بُوتی»: «داد، می‌دهد»

۳۱. گزینه ۱ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۱ و ۲، ترکیبی)

«میکروبات متنوعة» یک ترکیب وصفی شامل موصوف و صفت است، بنابراین ترجمه صحیح چنین است: «باکتری‌ها و میکروب‌های گوناگونی در فضای یافت می‌شوند!»

نکته مهم درسی:

دقیق کنید که «متنوعة» نمی‌تواند حال باشد، چون هم خودش و هم «میکروبات» ذکر هستند، در حالی که حال باید نکره باشد و صاحب حال، معرفه.

۳۲. گزینه ۱ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۲، ترکیبی)

«بزرگان»: العظام (رد گزینه‌های ۲ و ۳) / «بیان کرده‌اند»: بینوا (رد گزینه ۴) / «بکار بردن عقل»: استعمال العقل (رد گزینه‌های ۲ و ۳) / «نشانه‌های خودمندی»: علامات التعقل

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: «کبارنا من العلماء، لنا، آثار، لنا» نادرست است.

گزینه «۳»: «العلماء، مِنْ قوَّةٍ» نادرست است.

گزینه «۴»: «تبیین، الإستفادة من، علامه من علامات» نادرست است.

۳۳. گزینه ۳ (مفهوم، عربی زبان قرآن ۲، ترکیبی)

«یک کار»: عملًا واحدًا (رد گزینه‌های ۱ و ۴) / «کامل»: (دقیق کنید که صفت «عمل» نیست!) کاملاً (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / «انجام دهی»: (فعل شرط) عمل، عملت (رد گزینه ۱) / «کارهای بسیاری»: (موصوف و صفت نکره) أعمال کثیرة (رد گزینه‌های ۱ و ۲) / «باقي بماند»: (جمله وصفیه) تبقى (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «قام، عملِ کامل، أكثر الأعمال» نادرست است.

گزینه «۲»: «کامل، كثير الأعمال، يكون» نادرست است.

گزینه «۴»: «العمل الواحد، تكون» نادرست است.

ترجمة متن درک مطلب:

«ترازو (میزان) از قدیم تا کنون، وسیله‌ای برای وزن کردن اشیاء و نمادی برای عدالت و برابری است، و همچنین قیامت روز حساب و میزان نامیده می‌شود. و شعاری شده است که دادگاه‌ها در جهان، با وجود این که ابزاری ساده است، آن را برمی‌افرازندا انسان ترازو را برای آسان نمودن امور اقتصادی خوبی اختراک کرد. در ابتدا، ترازو دهنگی و ساده بودند سپس کاربری‌ها یاشان توسعه یافت. مصری‌های قدیم اقدام به ساخت ترازوی‌هایی از جنس چوب نمودند که در اطرافش، دو کفه معلق‌اند. ترازوها انواع گوناگونی دارند، برخی از آن‌ها درجه‌بندی شده هستند که بقال‌ها از آن‌ها استفاده می‌کنند، و در محاسبه وزن‌های سنگین از قپان استفاده می‌نماییم، و اخیراً نوع الکترونیکی آن استفاده می‌شود که تنها بر روی یک کفه است!»

۳۴. گزینه ۱ (درک مطلب، ترکیبی)

این گزینه که می‌گوید: «در بازارها ترازوی الکترونیکی را بسیار می‌بینیم!»

آزمون اول

عربی

۲۶. گزینه ۳ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۳، ترکیبی)

«إذا»: هرگاه، هنگامی که / «جاء»: (در اینجا) باید، فرا رسد (رد گزینه ۱)

/ نصر الله و الفتح: نصر (یاری) خداوند و پیروزی (رد سایر گزینه‌ها) /

«رأیت»: (در اینجا) بینی / «الناس»: مردم / «يدخلون»: داخل می‌شوند /

«دين الله»: دین خداوند (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «فتح او، كه مردم» نادرست است.

گزینه «۲»: «نصرت الله، فرار سیده باشد، می‌بینی، دین الله» از موارد نادرست است.

گزینه «۴»: «همراه، خواهی دید، دین الله» از موارد نادرست است.

۲۷. گزینه ۲ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۳، ترکیبی)

«أ ما تُريد»: آیا نمی‌خواهی (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / «الأهلk»: برای

خانواده‌ات / «اقرأ»: بخوان (رد گزینه ۴) / «إن»: اگر / «تؤمن»: ایمان داری

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «أگر، می‌خواهی، عدم ترجمه (به)» از موارد نادرست است.

گزینه «۳»: «اگر، آنچه، می‌خواهی» از موارد نادرست است.

گزینه «۴»: «او، عدم ترجمه (لک)، باید» از موارد نادرست است.

۲۸. گزینه ۱ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۱، ترکیبی)

«كُنْتَ أَنْتَنِي»: (ماضی استمراری) آرزو می‌کردم (رد گزینه‌های ۲ و ۴) /

«أَنْ لَيْ صَدِيقًا»: که دوستی داشته باشم / «يَبْهَنِي»: (در اینجا چون قبل

تر فعل «کان» داریم، پس به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌کنیم) مرا

آگاهی کرد (رد سایر گزینه‌ها) / «ذکر ربی»: یاد پروردگارم (رد گزینه‌های ۲ و ۴) / «أوقات الغفلة»: اوقات غفلت (فراموشی) (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: «آرزو دارم، پروردگار، غفلت از او» از موارد نادرست است.

گزینه «۳»: «عدم ترجمه «صدیقاً» در جایگاه درست، آگاهی گرداند» از

موارد نادرست است.

گزینه «۴»: «آرزو می‌کنم، پیدا کنم، پروردگار، آن هم، فراموشیم، آگاهی

دهد» از موارد نادرست است.

۲۹. گزینه ۲ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۱، ترکیبی)

«عَلَيْنَا أَنْ...»: ما باید...، لازم است که ما... / «تَعَلَّمُ»: بیاموزیم به... (رد گزینه ۱)

/ «أَوْلَادُنَا»: فرزندانمان / «أَنْ لَا يَحَاكُوا»: که تقليد نکنند (رد گزینه‌های ۱ و ۳) / «الآخرين»: دیگران / «أَمْوَهُمْ»: کارهایشان (رد سایر گزینه‌ها) /

«بل»: بلکه / «يعتمدوا»: تکیه کنند / «قدرات»: توانایی‌ها (رد گزینه‌های ۲ و ۴)

تشریح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «از فرزندانمان بیاموزیم، امور، تقليد نکنیم، همیشه، تکیه

کنیم» از موارد نادرست است.

گزینه «۳»: «تقليد نکردن (به شکل مصدر)، امور، قدرت» از موارد

نادرست است.

گزینه «۴»: «همواره، قدرت» از موارد نادرست است.

۳۰. گزینه ۴ (ترجمه، عربی زبان قرآن ۱، ترکیبی)

اسم چسبیده است و مضاف الیه است.
گزینه ۳: « مصدره: توسعی... نادرست است، زیرا از باب تفعّل است، نه تفعیل!»

گزینه ۴: «للمخاطب» نادرست است، زیرا للغایه (سوم شخص مفرد مؤنث) است.

گزینه ۱ (تحلیل صرفی و محل اعرابی، ترکیبی)

تشريح سایر گزینه‌ها:
گزینه ۲: «حروفه الأصلية س خ م» نادرست است، زیرا سه حرف اصلی آن، «خ د م» است.

گزینه ۳: «علی وزن استفعال» نادرست است، زیرا از باب استفعال است، نه افعال!

گزینه ۴: «من وزن افعال» نادرست است، زیرا از باب استفعال است و ماضی این باب، بر وزن «افتّعل» می‌آید.

گزینه ۱ (تحلیل صرفی و محل اعرابی، ترکیبی)

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۲: «جمع مکسر او تکسیر» نادرست است، چون جمع مذکر سالم «البقال» است.

گزینه ۳: «حروفه الأصلية: ق ل و» نادرست است، زیرا سه حرف اصلی آن، «ب ق ل» است.

گزینه ۴: «الدلالة على الآلة أو الوسيلة» (برای دلالت بر ابزار یا وسیله) نادرست است، زیرا اسم مبالغه در اینجا، برای دلالت بر شغل و حرفة ساخته شده است.

گزینه ۴ (تشکیل، عربی زبان قرآن ۱، صفحه ۳۸)

«إن» از حروف مشبهه بالفعل است، اسم آن «الميزان» و منصوب است، خبر آن «وسيلة» و مرفوع است.

گزینه ۴ (تشکیل، عربی زبان قرآن ۱، صفحه ۳۸)

«موازين» اسمی بر وزن «فاعیل» و غیرمنصرف است، بنابراین نباید علامت تنوین بگیرد و به صورت «موازين» صحیح است.

گزینه ۳ (مفهوم، عربی زبان قرآن ۲، ترکیبی)

«مکتوبات» جمع مؤنث سالم است، همچنین مفعول به و منصوب است؛ اسم‌های جمع مؤنث سالم در حالت نصب، علامت اعراب فرعی دارند.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: «الشاعرات» به تبعیت از اسم اشاره، مجرور است و علامت اعراب اصلی دارد.

گزینه ۲: «ناجحات» خبر و مرفوع است و علامت اعراب اصلی دارد.

گزینه ۴: «المؤمنات» فاعل و مرفوع است و علامت اعراب اصلی دارد، همچنین «مصائب» اگرچه مضاف الیه و مجرور شده است، اما مضاف است و علامت اعرابش اصلی است.

گزینه ۲ (قواعد اسم، عربی زبان قرآن ۱، درس ۱)

«المعاصی» مفعول به و منصوب است؛ اسم‌های منقوص در حالت نصب، علامت اعراب ظاهری دارند، نه تقدیری!

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: «القاضی» به تبعیت از اسم اشاره، مرفوع است و علامت اعراب تقدیری دارد.

گزینه ۳: «هادی» خبر و مرفوع است و علامت اعراب تقدیری دارد.

صحیح است، زیرا در متن گفته شده که اخیراً این نوع زیاد شده است.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۲: «شعار دادگاهها، عکس ترازو است که ساده نیست!» نادرست است، چون ابزاری ساده است.

گزینه ۳: «مصری‌ها نخستین کسانی بودند که اقدام به ساخت ترازوها کردند و دو کفه داشتند!» نادرست است، چون مصری‌ها نخستین ترازوها

ترازووهای چوبی دارای دو کفه را ساختند، نه نخستین ترازوها!

گزینه ۴: «قیان را برای وزن‌های سنگین به کار می‌گیریم و دو کفه دارد، و ترازووهای درجه‌بندی شده یک کفه دارند!» هر دو مطلب بیان شده نادرست است و در متن چنین چیزی گفته نشده است.

گزینه ۴ (درک مطلب، ترکیبی)

عبارت «دقّت در حساب تنها با ترازووهای درجه‌بندی شده دقیق حاصل می‌شود!» نادرست است، زیرا در متن از انواع ساده‌تر ترازو برای حساب سخن گفته شده است.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: «دقّت در حساب دلیلی برای صحّت خرید و فروش ما در جامعه است!» درست است.

گزینه ۲: «دقّت در حساب از زمان قدیم تا کنون بوده است!» درست است.

گزینه ۳: «دقّت در حساب، دست یافتن ما به آن، به واسطه‌ی وسیله‌های خاص است!» درست است.

گزینه ۳ (درک مطلب، ترکیبی)

عبارت «اگر ترازو نباشد، مشکلات بسیاری برای دادگاهها پیش می‌آید!» نادرست است، زیرا دادگاهها فقط از تصویر ترازو و عنوان شعار و نماد استفاده می‌کنند.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: «اگر ترازو نباشد، ستم و دشمنی بسیار ظاهر می‌شود!» درست است.

گزینه ۲: «اگر ترازو نباشد، آسانی خرید و فروش میان مردم از بین می‌رود!» درست است.

گزینه ۴: «اگر ترازو نباشد، تنها با دشواری وزن اشیاء را به دست می‌آوریم!» درست است.

گزینه ۳ (درک مطلب، ترکیبی)

صورت سؤال، نزدیک ترین آیه به مفهوم متن را می‌خواهد که هر دو گزینه ۳ و ۴ صحیح هستند.

ترجمه گزینه‌ها:

گزینه ۱: «بی‌شک خداوند به عدالت امر می‌کند»

گزینه ۲: «(حق) پیمانه و ترازو را به عدالت ادا کنید (تمام و کمال بدھید)»

گزینه ۳: «عدل پیشه کنید، چه آن به تقوا نزدیک نر است»

گزینه ۴: «هر کس به اندازه‌ی ذره‌ای نیکی انجام دهد، (نتیجه‌اش را) می‌بیند»

گزینه ۲ (تحلیل صرفی و محل اعرابی، ترکیبی)

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: «مفوله ضمیر (ها)» نادرست است، زیرا ضمیر «ها» به یک

گزینه «۲»: «تَزَبَّنَا» مفعول مطلق تأکیدی است.
گزینه «۳»: «تَصْبِيرًا» مفعول مطلق تأکیدی است.
نکته مهم درسی:

فعل‌هایی که در گزینه‌های «۱، ۲ و ۳» بعد از مفعول مطلق آمده‌اند، جمله و صفتی نیستند، چرا که بین اسم نکره و جمله و صفتی حروفی مانند: «و، فَ ثُمَّ، حَتَّىٰ، لِـ و...» نمی‌تواند بیايد.

۵۰. گزینه ۳ (قواعد اسم، عربی زبان قرآن، ۲، درس ۱)

«مَلِمَ» مندادست. دقت کنید که پس از آن، فعل و ضمایر مخاطب داریم که نشان می‌دهد جمله حالت خطابی دارد. (ترجمه عبارت: معلم مهربانی، تو خودت را در راه آموزش من، رنج می‌دهی!)

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «مُجَبِّب» مبتداست، این موضوع را از فعل غایب «يَجِبُ» هم می‌توان دریافت.

گزینه «۲»: «إِلَهٌ» مبتداست، این موضوع را از فعل غایب «يَقْبِلُ» هم می‌توان دریافت.

گزینه «۴»: «تَلَمِيذٌ» مبتداست، این موضوع را از فعل غایب «يَسْاعِدُ» هم می‌توان دریافت.

گزینه «۴»: «الْيَالِي - الْيَالِي» به ترتیب «مبتدا - مضارف الیه» و دارای اعراب «مرفوع- مجرور» هستند، پس علامت اعراب هر دو تقدیری است.

۴۵. گزینه ۴ (قواعد اسم، عربی زبان قرآن، ۲، درس ۱)

«يَرْضِي» فعل معتل ناقص است که با اضافه شدن «لَم»، مجزوم با علامت حذف حرف عله شده است: لَم يَرْضَ

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «لَا تَنْسِي» صحیح است، زیرا در اینجا، «لَا» نافیه و غیرعامل است، نه جازمه: پس دلیلی برای حذف حرف عله وجود ندارد.

گزینه «۲»: «تَسْعَ» صحیح است، زیرا فعل شرط است و باید با حذف حرف عله مجزوم شود.

گزینه «۴»: «حَتَّىٰ أَعْفُو» صحیح است، زیرا «حَتَّىٰ» از حروف ناصبه است و حروف ناصبه هیچ گاه باعث حذف حرف عله نمی‌شوند.

۴۶. گزینه ۲ (قواعد فعل، عربی زبان قرآن، ۲، درس ۳)

ترجمه گزینه «۲»: «دانش آموز باید علم را طلب کند و تنبلی نکند تا خبر به او نزدیک شود!»؛ در اینجا حرف «لام» در «ليطلب» امری و جازمه است، اما حرف «لام» در «ليقرب» نشان‌دهنده علت و دلیل است و ناصبه محسوب می‌شود.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: حرف «لام» در «ليطول» ناصبه و در «لَك» جاره است.

گزینه «۳»: حرف «لام» در «ليشاهد» ناصبه است.

گزینه «۴»: حرف «لام» در «لأتکلم» ناصبه است.

۴۷. گزینه ۱ (حروف مشبهه بالفعل، عربی زبان قرآن، ۳، درس ۱)

هر دو فعل «أَتَبَعْتُ» و «وَضَعْتُ» مجھول هستند: این موضوع را هم از حرکت‌گذاری این دو فعل می‌توان فهمید و هم از ترجمه عبارت. (ترجمه: قوانینی که تا کنون وضع شده است، پیروی شده‌اند)

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۲»: «تَبَهَّنَيِ» مفعول به به صورت ضمیر متصل دارد و معلوم است.

گزینه «۳»: «يُرْشَدَنِي» مفعول به به صورت ضمیر متصل دارد و معلوم است.

گزینه «۴»: «نصَبَرُ» و «يَحْكُمُ» هر دو فعل لازماند، پس حتماً معلوم هستند. (ترجمه عبارت: ما باید صبر کنیم تا قاضی میان ما درباره این موضوع حکم نماید!)

۴۸. گزینه ۴ (استثناء، عربی زبان قرآن، ۳، درس ۵)

«مساء» مفعول فیه و منصوب است. دقت کنید که این کلمه در گزینه «۴»، هیچ نقش اصلی ندارد.

در گزینه‌های دیگر، «المساء» در جمله نقش اصلی دارد و قابل حذف نیست، بنابراین نمی‌تواند مفعول فیه باشد.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «المساء» تابع اسم اشاره («هذا»: مبتدا و مرفوع) است.

گزینه «۲»: «مساء» مبتدا و مرفوع است.

گزینه «۳»: «مساء» مفعول به و منصوب است.

۴۹. گزینه ۴ (استثناء، عربی زبان قرآن، ۳، درس ۵)

«هجرانًا» مصدر فعل جمله و مفعول مطلق است، همچنین پس از آن، جمله و صفتی «يُوصلَك» آمده است، پس مفعول مطلق نوعی داریم.

تشريح سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: «إِحسَانًا» مفعول مطلق تأکیدی است.